

บทที่ 3

ผลการทดลอง

3.1 การกลั่นสมุนไพรด้วยวิธีการกลั่นด้วยไอน้ำ

ทำการกลั่นน้ำมันหอมระเหยจากพืช คือ กระวน กะเพรา กานพลู คึ่นฉ่าย จันทน์เทศ ชาพู เทียนข้าวเปลือก เทียนดาตักแคน ผักกาดหัวหวาน ผักชี พริกไทย พุด มังกรด มะนาว มะนาวเทศ ตะระแหن โนระพา แห้วหมู อบเชยญวน อบเชยเทศ ได้ปริมาณน้ำมันหอมระเหยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณน้ำมันหอมระเหยที่กลั่นได้จากพืชต่างๆ

พืช	ส่วนของพืช	ปริมาณ (กรัม)	ปริมาตรน้ำ (มิลลิลิตร)	ปริมาณน้ำมันหอมระเหย (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ของน้ำมันหอมระเหย (%)
กระวน	ผลแห้ง	290	1,000	9.45	3.26
กะเพรา	ใบสด	1,680	4,000	0.51	0.03
กานพลู	ผลแห้ง	288	1,000	11.84	4.10
คึ่นฉ่าย	ใบสด	2,124	4,000	0.49	0.023
จันทน์เทศ	ใบสด	550	1,000	2.64	0.48
ชาพู	ใบสด	1,406	5,000	0.54	0.038
เทียนข้าว-เปลือก	ใบสด	2,330	4,000	0.15	0.0064
เทียนดา-ตักแคน	ใบสด	1,977	4,000	0.23	0.062

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณน้ำมันหอมระเหยที่กลั่นได้จากพืชต่างๆ (ต่อ)

พืช	ส่วนของ พืช	ปริมาณ	ปริมาตรน้ำ	ปริมาณ น้ำมันหอมระเหย (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ของ น้ำมันหอมระเหย (%)
		(กรัม)	(มิลลิลิตร)		
ผักกาดยอ	ใบสด	2,026	8,000	0.53	0.026
ผักคราดหัวแวง	ใบสด	2,136	5,000	0.32	0.0149
ผักชี	ใบสด	3,695	7,000	0.61	0.016
พริกไทย	เมล็ดสด	990	2,000	2.53	0.26
พุด	ใบสด	417	1,000	0.78	0.186
มะกรูด	ใบสด	350	1,000	3.10	0.886
มะนาว	ใบสด	550	1,000	2.86	0.32
มะนาวเทศ	ใบสด	1,230	3,000	0.50	0.04
สมระแหน่	ใบสด	3,541	8,000	0.22	0.0062
ใหระพา	ใบสด	2,155	4,000	6.33	0.29
หน้วน奴	เหง้าแห้ง	406	2,500	0.32	0.079
อบเชยญวน	ใบสด	62	1,000	0.40	0.64
อบเชยเทศ	ใบสด	61	1,000	0.56	0.91

3.2 นำน้ำมันหอมระเหยไปทดสอบกับเชื้อกลาก

เมื่อได้น้ำมันหอมระเหยที่กลั่นมาจากพืชแล้ว นำน้ำมันหอมระเหยมาทำการเจือจาง โดย เจือจางลดลงทีละสองเท่า (2 - fold dilution) ทำการซึ่งน้ำมันกับของน้ำมันหอมระเหย แล้วหา ความเข้มข้นเริ่มต้น (ตารางที่ 3) ทำการเจือจางด้วยเมธานอล (100% ปริมาตร/ปริมาตร) โดย เริ่มเจือจางที่ 1:2, 1:4, 1:8, 1:16, 1:32, 1:64, 1:128,... นยลดลงแผ่น disk ที่มีผ้าเชือดแล้ว ทิ้งไว้ ข้ามคืน นำไปทดสอบฤทธิ์ในการต้านเชื้อกลาก 3 สายพันธุ์ คือ *Trichophyton mentagrophytes*, *T. rubrum* และ *Epidermophyton floccosum* ได้ผลดังตารางที่ 4,5 และ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ความเข้มข้นเริ่มต้นของน้ำมันหอมระเหยหลังทำการสั่นด้วยน้ำ

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้นเริ่มต้น (มก/ล)
กระวน (<i>Amomum krervanh</i>)	0.586
กะเพรา (<i>Ocimum sanctum</i>)	0.497
กานพลู (<i>Eugenia caryophyllus</i>)	0.571
คึ่นช่าย (<i>Apium graveolens</i>)	0.567
จันทน์เทศ (<i>Myristica fragrans</i>)	0.452
ผากกรอง (<i>Lantana camara</i>)	0.507
ผักชี (<i>Coriandrum sativum</i>)	0.375
พริกไทย (<i>Piper nigrum</i>)	0.349
พสุ (<i>P. beter</i>)	0.400
มะกรูด (<i>Citrus hystrix</i>)	0.447
มะนาว (<i>C. aurantifolia</i>)	0.499
มะนาวเทศ (<i>C. limonum</i>)	0.532
เตียนหัวเปลือก (<i>Foeniculum vulgare</i>)	0.420
เตียนชาติกาด (Anethum graveolens)	0.489
สะระแหน่ (<i>Mentha arvensis</i>)	0.048
โนระพา (<i>Ocimum basilicum</i>)	0.442
แท้วนุม (<i>Cyperus rotundus</i>)	0.280
อบเชยถุง (<i>Cinnamomum burmanii</i>)	0.474
อบเชยเทศ (<i>C. verum</i>)	0.513
ขะพู (<i>P. samentoosum</i>)	0.389
เปล้าใบใหญ่ (<i>Croton oblongifolius</i>)	0.356
ผักคราดหัวแหน่ (<i>Spilanthes acmella</i>)	0.451

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเติบโตของเชื้อ *Trichophyton mentagrophytes* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยขอบเขตขั้นยัง (มม)			
		1	2	3	4
กระวาน (<i>A. krervanh</i>)	29.3	-	-	-	-
กะเพรา (<i>O. sanctum</i>)	24.9	NG	11.6 ± 1.0	-	-
กานพลู (<i>E. caryophyllus</i>)	28.5	-	-	-	-
คืนช่าย (<i>A. graveolens</i>)	28.3	20.5 ± 4.4	10.3 ± 0.7	7.2 ± 0.3	-
จันทน์เทศ (<i>M. fragrans</i>)	22.6	-	-	-	-
ผากกรอง (<i>L. camara</i>)	25.4	-	-	-	-
ผักชี (<i>C. sativum</i>)	28.7	NG	NG	8.2 ± 0.7	-
พริกไทย (<i>P. nigrum</i>)	34.9	15.2 ± 3.6	7.7 ± 1.2	-	-
พุทรา (<i>P. beter</i>)	20.8	7.4 ± 0.5	-	-	-
มะกูด (<i>C. hystrix</i>)	22.4	-	-	-	-
มะนาว (<i>C. aurantifolia</i>)	24.9	10.3 ± 1.0	-	-	-
มะนาวเทศ (<i>C. limonum</i>)	26.6	8.5 ± 1.0	-	-	-
เทียนขาวเปลือก (<i>F. rugare</i>)	23.5	NG	NG	13.7 ± 1.9	10.2 ± 1.9
เทียนดาติกแนน (<i>A. graveolens</i>)	24.5	NG	NG	21.8 ± 9.5	9.3 ± 1.2
สะระแหน่ (<i>M. arvensis</i>)	24.0	-	-	-	-
โหระพา (<i>O. basilicum</i>)	22.8	44.6 ± 4.6	12.0 ± 0.6	7.5 ± 0.8	-
แห้วนู (<i>C. votundus</i>)	28.5	-	-	-	-
อบเชยญวน (<i>C. burmanii</i>)	23.7	-	-	-	-
อบเชยเทศ (<i>C. verum</i>)	25.6	NG	NG	15.8 ± 2.5	7.2 ± 0.4

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเติบโตของเชื้อ *Trichophyton mentagrophytes* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ (ต่อ)

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยของเขตยับยั้ง (มม)			
		1	2	3	4
ชะพฤก (P. samentosum)	32.1	9.5 $\pm$ 1.5	-	-	-
เปลือกใบใหญ่ (C. oblongifolius)	35.6	-	-	-	-
ผักคราดหัวแหนวน (S. acmella)	22.6	-	-	-	-
Control					
Negative control					
Methanol (100 % ปริมาณรวมวินาที)					-
Positive control					
Whitfield® (30 $\mu\text{g/ml}$)				20.2 $\pm$ 2.8	
Nizoral® (30 $\mu\text{g/ml}$)				22.2 $\pm$ 1.5	

หมายเหตุ : - นายถึง เสื้อกลางมีการเจริญ

NG " เสื้อกลางไม่มีการเจริญ

1,2,3,4,5 " แต่ละ dilution ของน้ำมันหอมระเหย (two-fold dilution)

โดยเริ่มทำการเจือจางน้ำมันหอมระเหยที่ 1:2, 1:4, 1:8, 1:16,
1:32, 1:64, ...

ทำการทดลอง 3 รั้ง

สภាដนวยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเติบโตของเชื้อ *Trichophyton rubrum* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยของเขตบั้ง (nm)			
		1	2	3	4
กะเพรา (<i>O. sanctum</i>)	24.9	11.5 ± 1.6	7.3 ± 0.5	-	-
กานพลู (<i>E. caryophyllus</i>)	28.5	-	-	-	-
ศีนน้ำย (A. graveolens)	28.3	17.2 ± 1.3	11.5 ± 1.1	8.2 ± 1.2	-
จันทน์เทศ (<i>M. fragrans</i>)	22.6	-	-	-	-
ผักกาดทอง (<i>L. camara</i>)	25.4	-	-	-	-
ผักชี (<i>C. sativum</i>)	28.7	NG	NG	8.3 ± 1.5	-
พริกไทย (<i>P. nigrum</i>)	34.9	39.2 ± 6.3	18.5 ± 5.9	9.5 ± 1.9	-
พุก (<i>P. beter</i>)	20.8	-	-	-	-
มะกรูด (<i>C. hystrix</i>)	22.4	-	-	-	-
มะนาว (<i>C. aurantifolia</i>)	24.9	8.3 ± 1.2	-	-	-
มะนาวเทศ (<i>C. limonum</i>)	26.6	7.2 ± 0.4	-	-	-
เทียนข้าวเปลือก (<i>F. rulgare</i>)	23.5	NG	NG	13.3 ± 1.9	9.3 ± 1.0
เทียนตาตักแทน (<i>A. graveolens</i>)	24.5	NG	NG	11.5 ± 1.8	8.3 ± 1.0
สะระแหน่ (<i>M. arvensis</i>)	24.0	-	-	-	-
โนระพา (<i>O. basilicum</i>)	22.8	43.3 ± 4.8	23.5 ± 5.9	12.5 ± 2.8	-
แพ้วนழุ (<i>C. votundus</i>)	28.5	-	-	-	-
อบเชยญวน (<i>C. burmanii</i>)	23.7	-	-	-	-
อบเชยเทศ (<i>C. verum</i>)	25.6	NG	NG	9.8 ± 1.2	-

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเชื้อ *Trichophyton rubrum* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ (ต่อ)

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยขอบเขตบันยั้ง (มม)			
		1	2	3	4
ชะพู (P. samentoosum)	32.1	7.8±1.2	-	-	-
เปล้าใหญ่ (C. oblongifolius)	35.6	-	-	-	-
ผักคราดหัวแหวน (S. acmella)	22.6	-	-	-	-
Control					
Negative control					
Methanol (100 % ปริมาณรากปริมาณราก)					-
Positive control					
Whitfield ® (30 $\mu\text{g/ml}$)				7.8±0.8	
Nizoral ® (30 $\mu\text{g/ml}$)				25.5±3.1	

หมายเหตุ : - หมายถึง เชือกถากมีการเจริญ
 NG " เชือกถากไม่มีการเจริญ
 1,2,3,4,5 " แต่ละ dilution ของน้ำมันหอมระเหย (two-fold dilution)
 โดยเริ่มทำการเจือจางน้ำมันหอมระเหยที่ 1:2, 1:4, 1:8, 1:16,
 1:32, 1:64, ...
 ทำการทดสอบ 3 ชั้น

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเชื้อ *Epidermophyton floccosum* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยขอบเขตบั้ง (มม)			
		1	2	3	4
กะเพรา (<i>O. sanctum</i>)	24.9	11.2±2.1	8.0±1.3	-	-
กานพลู (<i>E. caryophyllus</i>)	28.5	12.3±1.0	9.5±1.1	-	-
คึ่นช่าย (<i>A. graveolens</i>)	28.3	21.7±2.8	11.3±1.5	7.5±0.5	-
จันทน์เทศ (<i>M. fragrans</i>)	22.6	-	-	-	-
ผักกาดทอง (<i>L. camara</i>)	25.4	-	-	-	-
ผักซี (<i>C. sativum</i>)	28.7	NG	NG	10.5±1.8	7.5±0.6
พริกไทย (<i>P. nigrum</i>)	34.9	13.7±1.4	10.5±1.8	7.5±0.6	-
พุทรา (<i>P. beter</i>)	20.8	-	-	-	-
มะกูด (<i>C. hystrix</i>)	22.4	-	-	-	-
มะนาว (<i>C. aurantifolia</i>)	24.9	9.8±2.1	-	-	-
มะนาวเทศ (<i>C. limonum</i>)	26.6	7.5±0.6	-	-	-
เทียนข้าวเปลือก (<i>F. rulgare</i>)	23.5	NG	NG	13.5±2.7	7.5±0.6
เทียนตาตี้กแตน (<i>A. graveolens</i>)	24.5	NG	NG	20.3±1.0	11.0±1.6
สมระแหน่ (<i>M. arvensis</i>)	24.0	9.5±0.8	7.7±0.8	-	-
โนระพา (<i>O. basilicum</i>)	22.8	47.3±1.9	24.0±3.4	12.2±1.7	-
แท้วานุ (<i>C. votundus</i>)	28.5	-	-	-	-
อบเชยญวน (<i>C. burmanii</i>)	23.7	-	-	-	-
อบเชยเทศ (<i>C. verum</i>)	25.6	NG	NG	8.3±1.0	-

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเชื้อ *Epidermophyton floccosum* ของน้ำมันหอมระเหยจากพืชต่างๆ (ต่อ)

น้ำมันหอมระเหยจากพืช	ความเข้มข้น เริ่มต้น ($\mu\text{g/ml}$)	ค่าเฉลี่ยขอบเขตบั้ง (nm)			
		1	2	3	4
มะพรุ (<i>P. samentosum</i>)	32.1	23.5±1.6	8.2±1.2	-	-
เปลือกใบญี่ปุ่น (<i>C. oblongifolius</i>)	35.6	-	-	-	-
ผักกาดหัวหวาน (<i>S. acmeella</i>)	22.6	-	-	-	-
Control					
Negative control					
Methanol (100 % ปริมาณาก/ปริมาณาต)				-	
Positive control					
Whitfield® (30 $\mu\text{g/ml}$)			12.8±2.9		
Nizoral ® (30 $\mu\text{g/ml}$)			23.6±2.1		

หมายเหตุ : - หมายถึง เชื้อกลากมีการเจริญ

NG " เชื้อกลากไม่มีการเจริญ

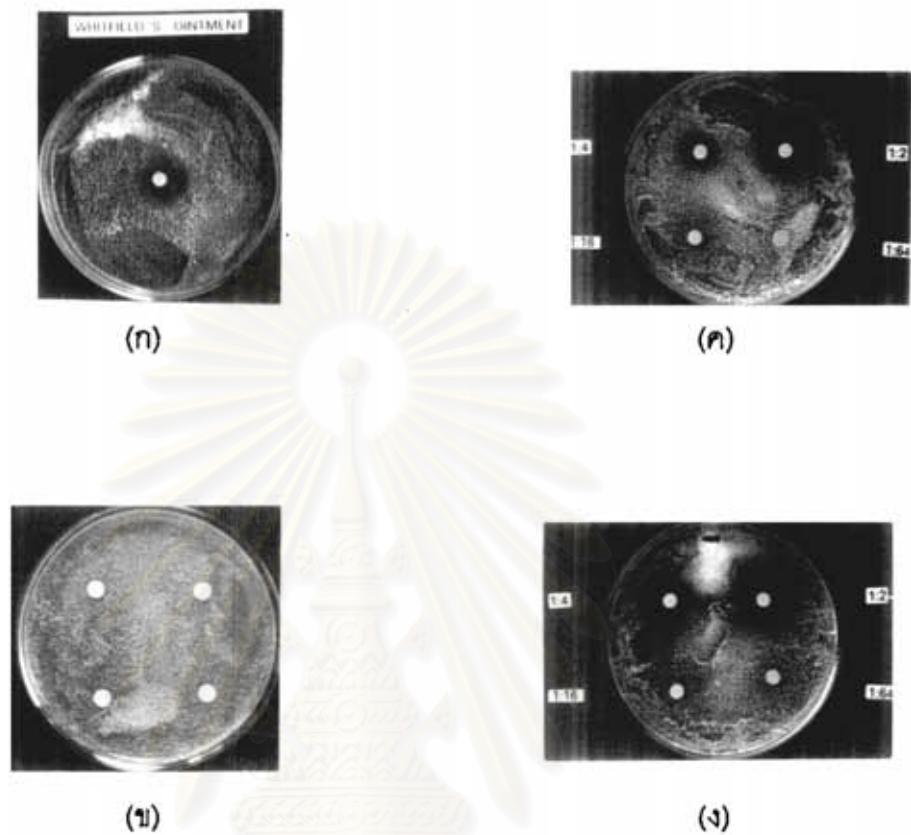
1,2,3,4,5 " แต่ละ dilution ของน้ำมันหอมระเหย (two-fold dilution)

โดยเริ่มทำการเจือจางน้ำมันหอมระเหยที่ 1:2, 1:4, 1:8, 1:16,

1:32, 1:64, ...

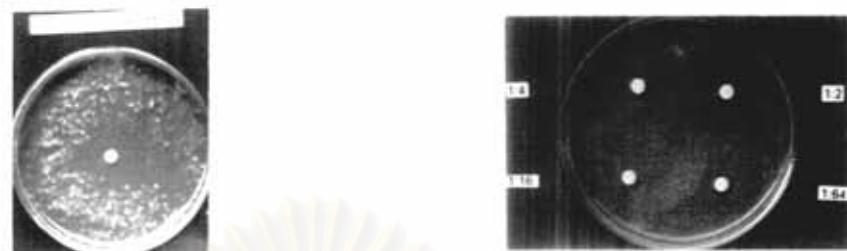
ทำการทดลอง 3 ชั้น

จากการทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญเชื้อกลาก ของน้ำมันหอมระเหยที่กลั่นได้จากพืชต่างๆ พบว่ามีน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ต้านการเจริญของเชื้อกลากทั้ง 3 สายพันธุ์ ที่วัดขอบเขตการต้านการเจริญโดยเฉลี่ยได้กราว คือ น้ำมันหอมระเหยที่กลั่นจาก คืนช่าย เทียนช้าเปลือกเทียนชาติกนเด่น พริกไทย ผักชี และ โนระพา ดังรูปที่ 1 - 18

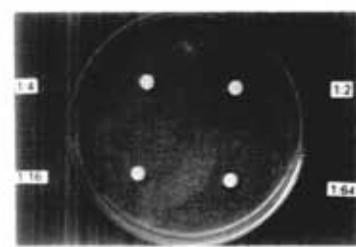

สถาบันวิทยบริ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 1 Clear zone ของน้ำมันดีน้ำยี่ ในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *T. mentagrophytes*
 (ก) Positive Control (ข) Negative Control (ก) R1 (ง) R2 (จ) R3

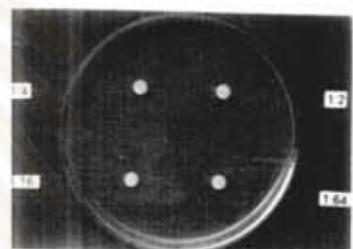
(n)

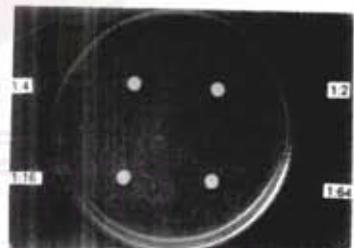
(κ)

(η)

(γ)

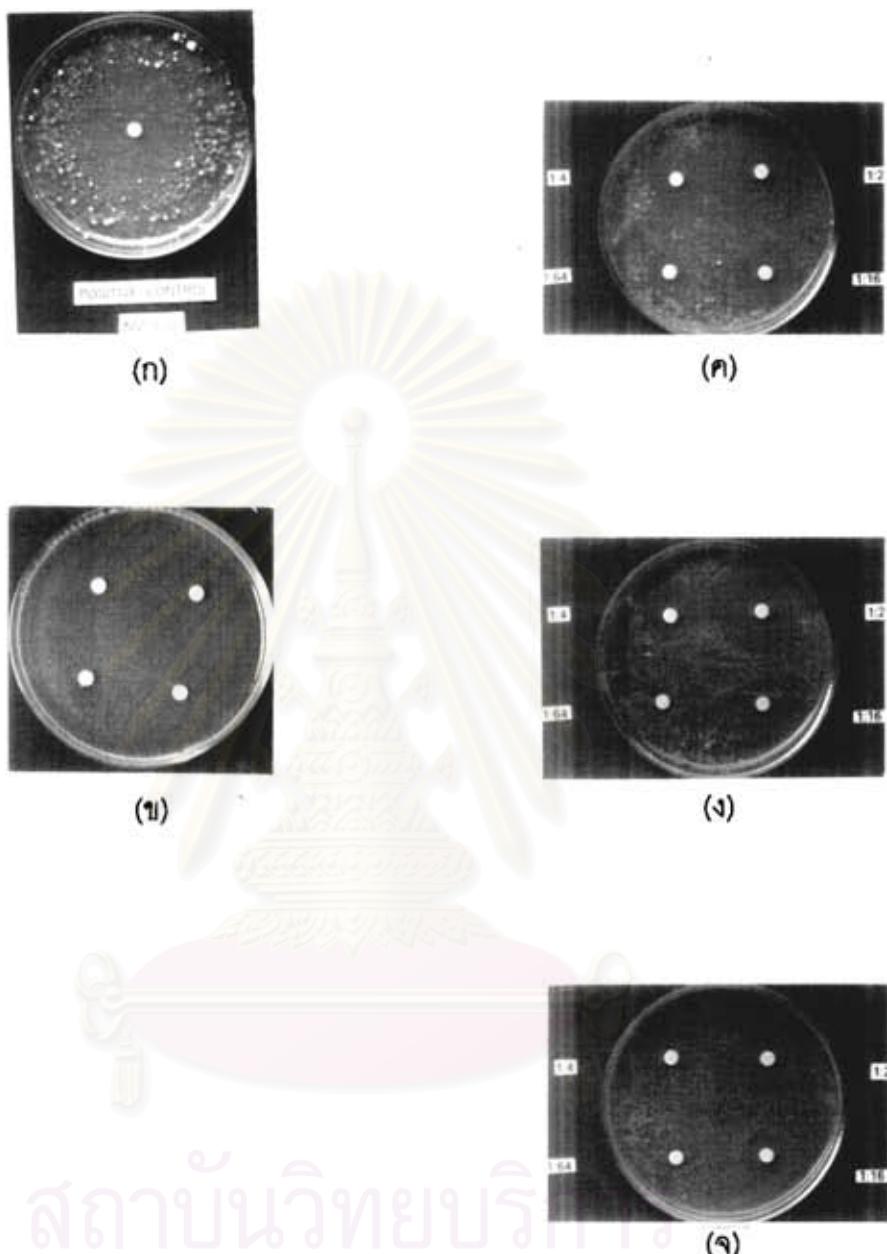

(δ)

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 2 Clear zone ของน้ำมันดินข่าย ในการยับยั้งการเจริญเติบโต *T. rubrum*

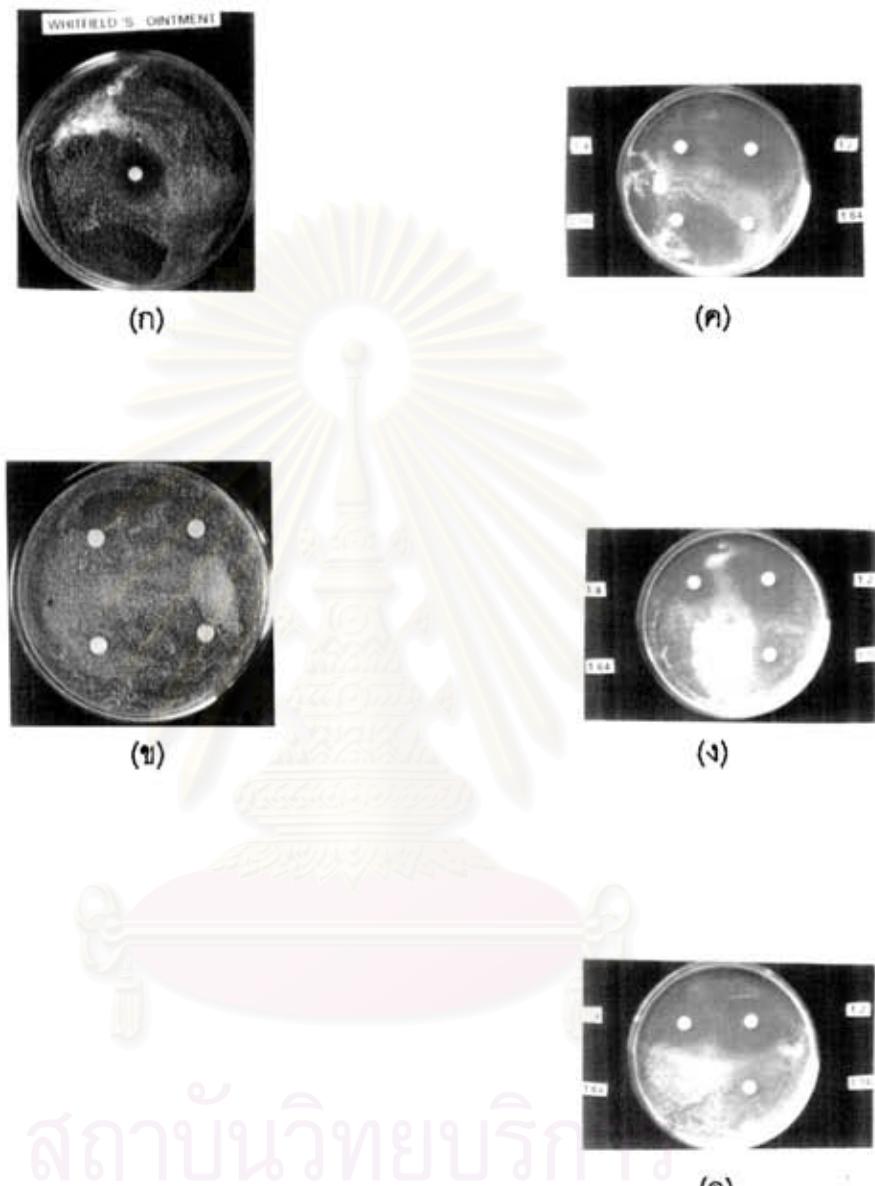
(ก) Positive Control (η) Negative Control (κ) R1 (γ) R2 (δ) R3

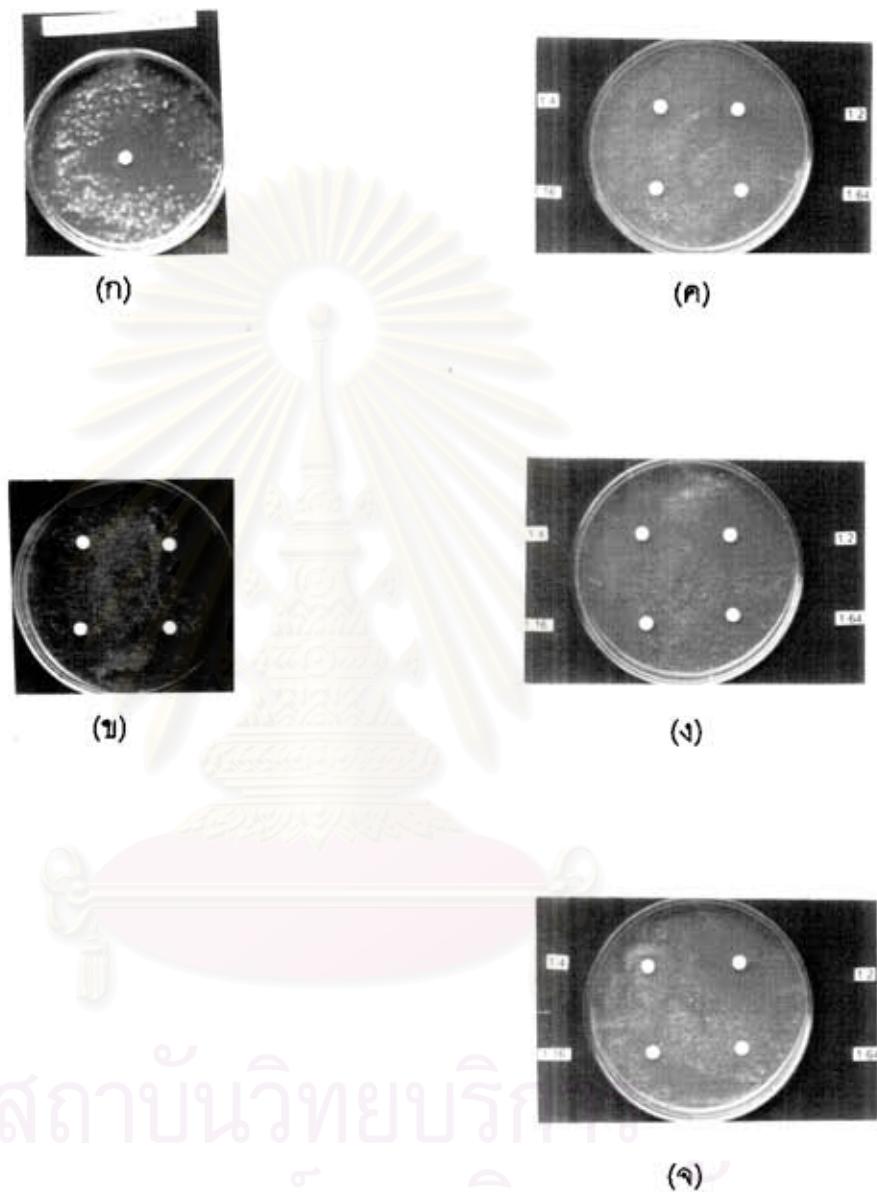
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 3 Clear zone ของน้ำมันคืนช่าย ในการยับยั้งการเจริญเติบโต *E. floccosum*

(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ก) R1 (ก) R2 (ก) R3

สถาบันวิทยบริการ
และส่งเสริมวิชาชีพ
รูปที่ 4 Clear zone ของน้ำมันพิริกไทย ใน การยับยั้งการเจริญเชื้อ *T. mentagrophytes*
(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ก) R1 (ก) R2 (ก) R3

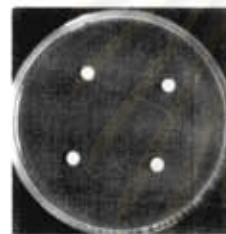
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รูปที่ 5 Clear zone ของน้ำมันพิริกไทย ในการยับยั้งการเจริญเติบโต *T. rubrum*
(n) Positive Control (x) Negative Control (k) R1 (l) R2 (m) R3

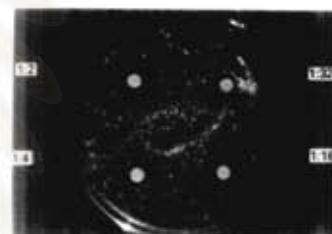
(ก)

(ก)

(ก)

(ก)

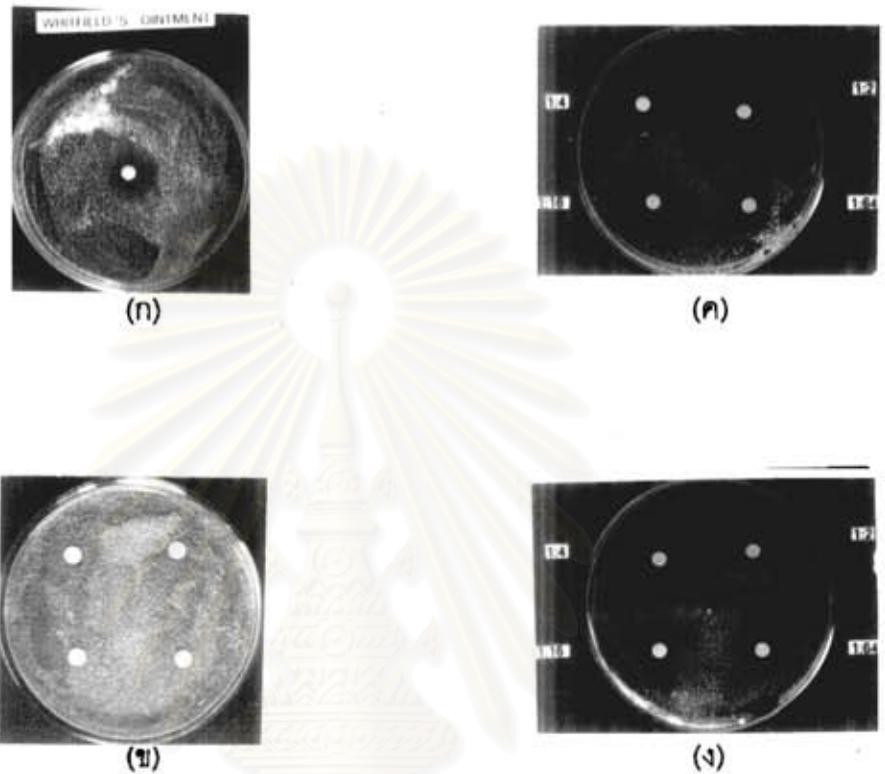

(ก)

สถาบันวิทยบริการ และผลกระทบมหาวิทยาลัย

รูปที่ 6 Clear zone ของน้ำมันพิทกไทย ในการ抑止การเจริญเติบโต *E. floccosum*

(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ก) R1 (ก) R2 (ก) R3

สถาบันวิทยบริ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 7 Clear zone ของน้ำมันมะพร้าวในการยับยั้งการเจริญเติบโต *T. mentagrophytes*

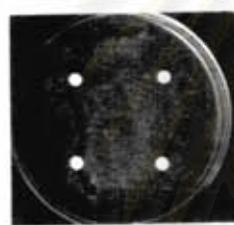
(ก) Positive Control (ข) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

(n)

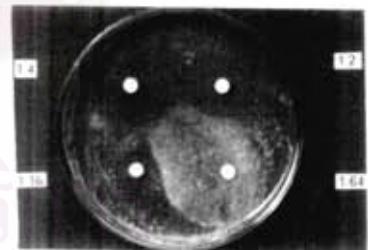
(m)

(u)

(v)

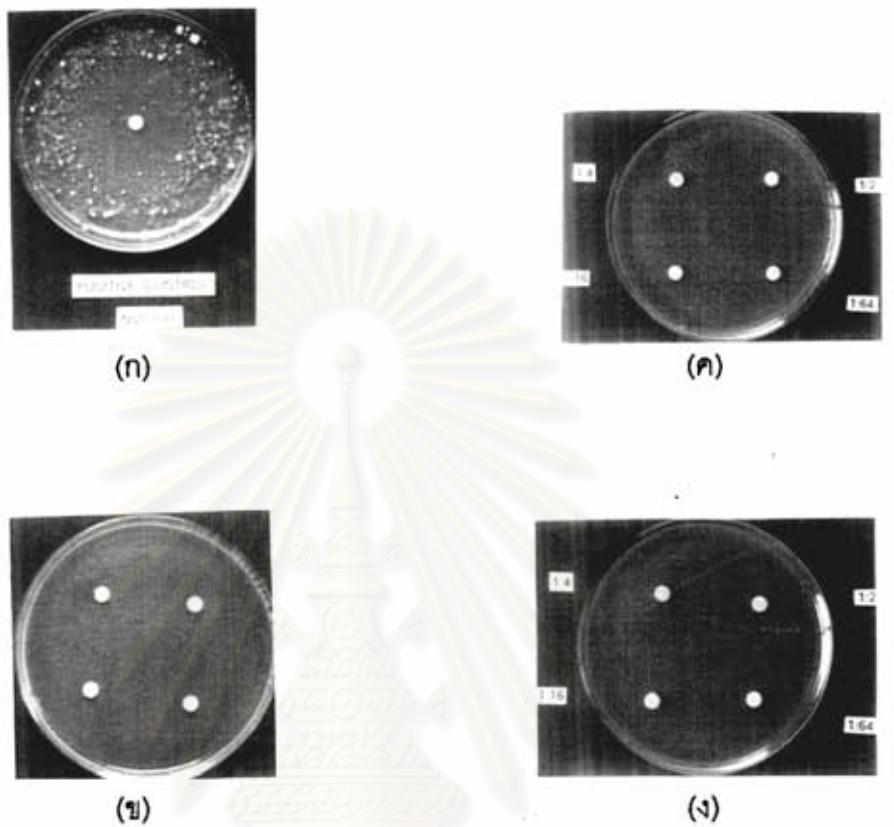

(w)

สถาบันวิทยบริการ และลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 8 Clear zone ของน้ำมันหัวพะ ในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *T. rubrum*

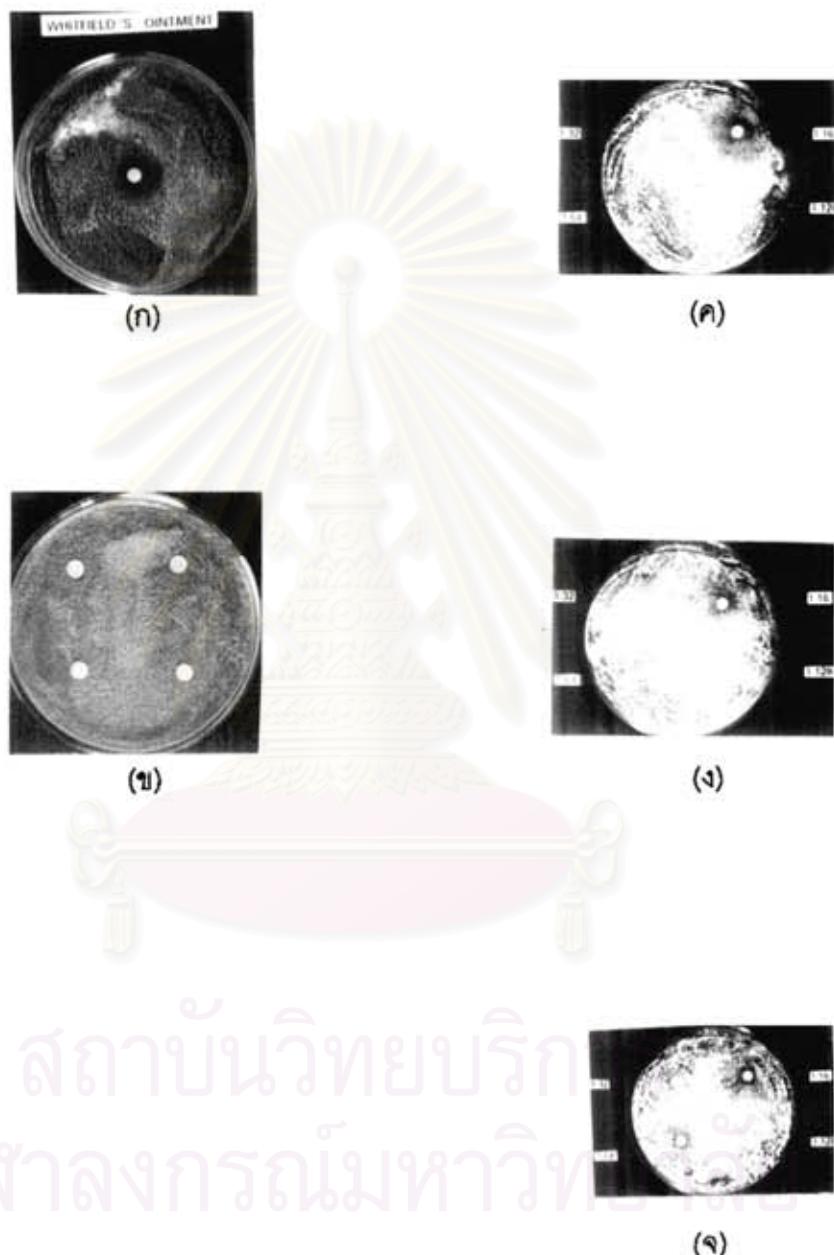
(n) Positive Control (m) Negative Control (v) R1 (w) R2 (x) R3

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 9 Clear zone ของน้ำมันโภคพา ในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *E. floccosum*

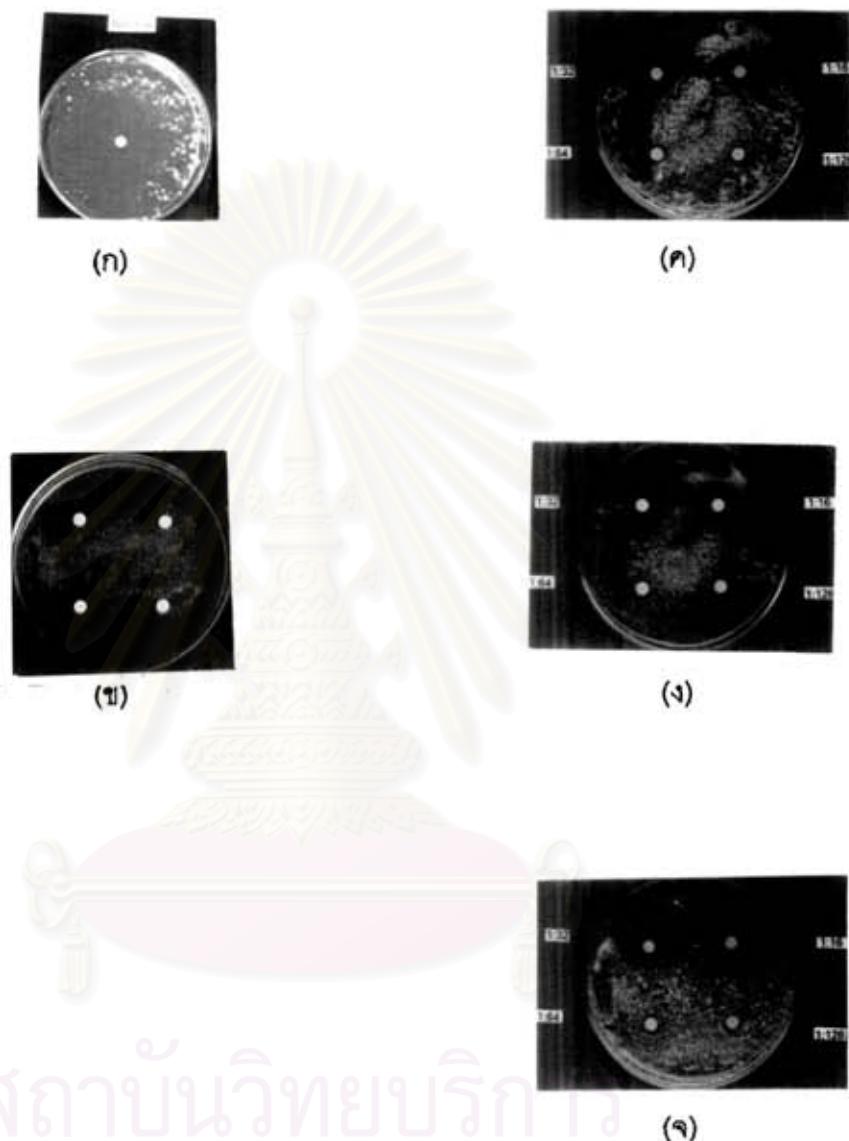
(η) Positive Control (η) Negative Control (κ) R1 (λ) R2 (γ) R3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 10 Clear zone ของน้ำมันเทียนข้าวเปลือก ในการยับยั้งการเจริญเติบโต
T. mentagrophytes

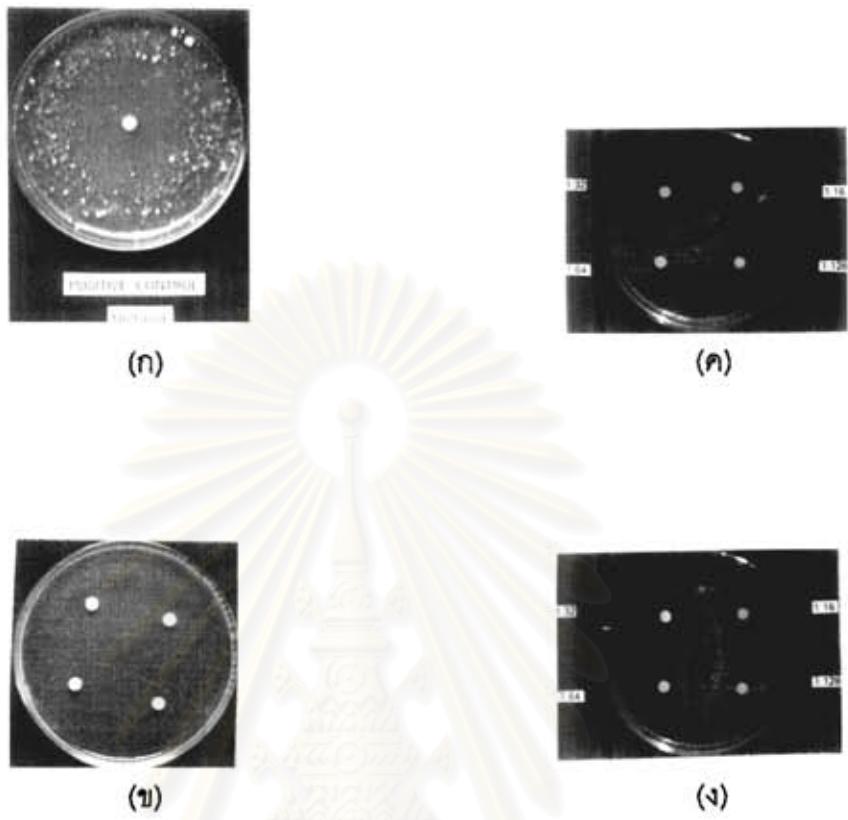
(ก) Positive Control (ค) Negative Control (ค) R1 (จ) R2 (ฉ) R3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

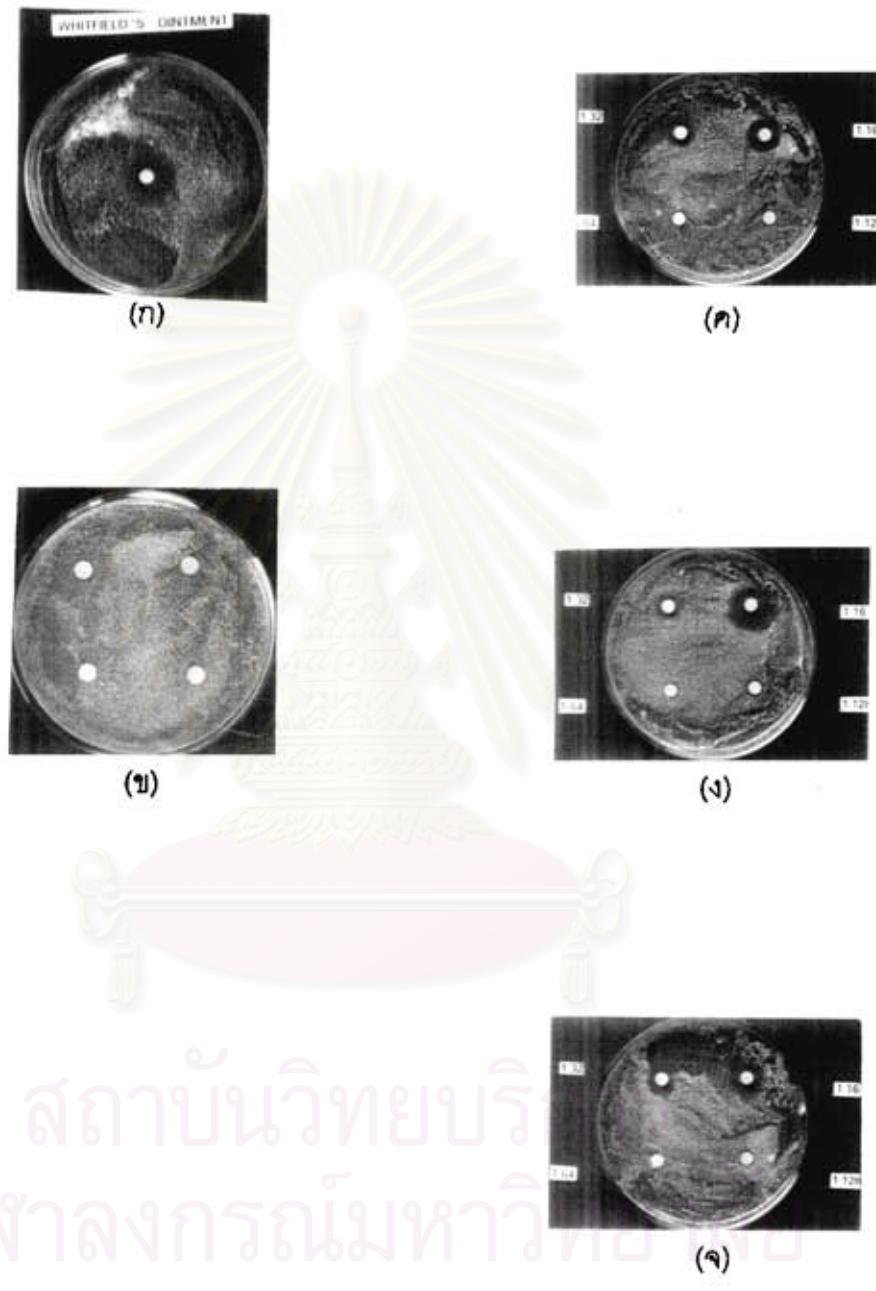
รูปที่ 11 Clear zone ของน้ำมันเทียนขาวเปลือก ใน การยับยั้งการเจริญเชื้อ *T. rubrum*

(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

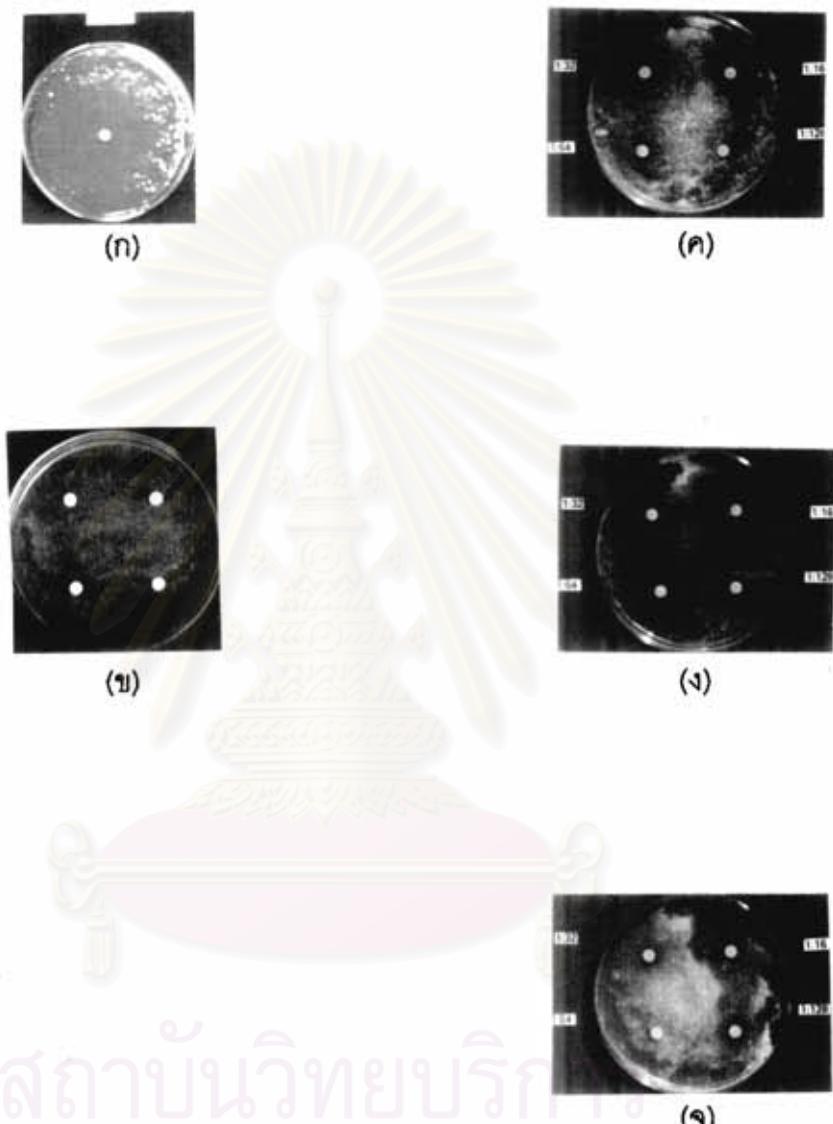
สถาบันวิทยบริการ
อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์
รูปที่ 12 Clear zone ของน้ำมันเทียนข้าวเปลือก ในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *E. floccosum*

(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ก) R1 (ก) R2 (ก) R3

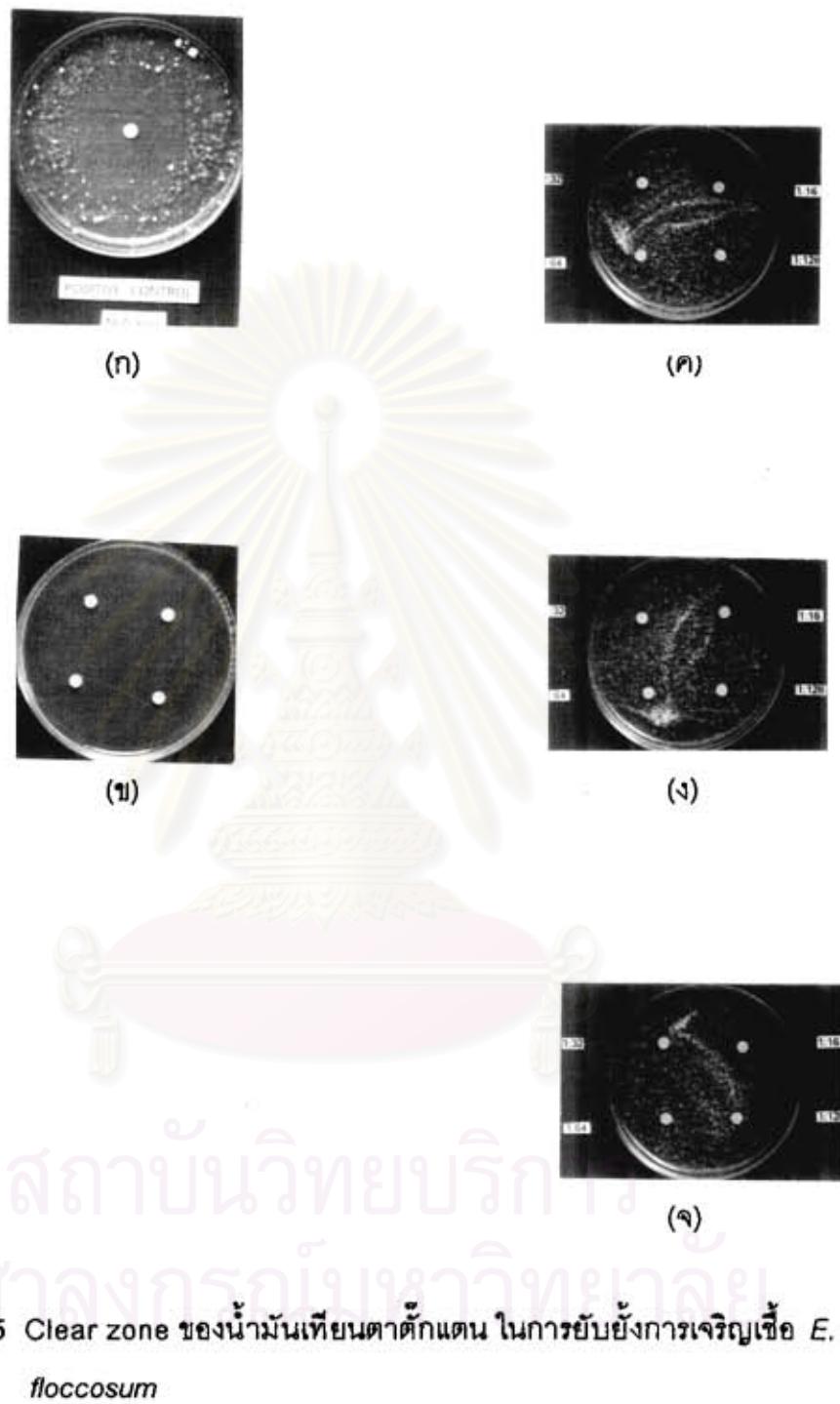

รูปที่ 13 Clear zone ของน้ำมันเทียนต้ากแตน ใน การยับยั้งการเจริญเติบโต
T. mentagrophytes

(η) Positive Control (ι) Negative Control (κ) R1 (γ) R2 (ι) R3

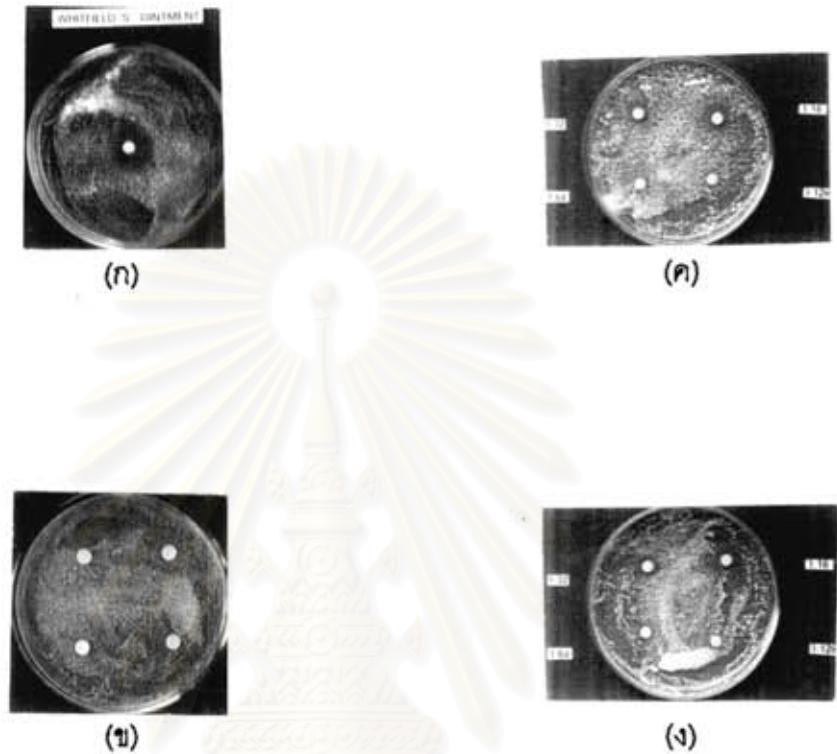

สถาบันวิทยบริการ
และองค์กรน้ำเพื่อพัฒนาชุมชน
รูปที่ 14 Clear zone ของน้ำมันเทียนตามตัวตีกแตน ในการยับยั้งการเจริญเติบโต *T. rubrum*
(ก) Positive Control (ข) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

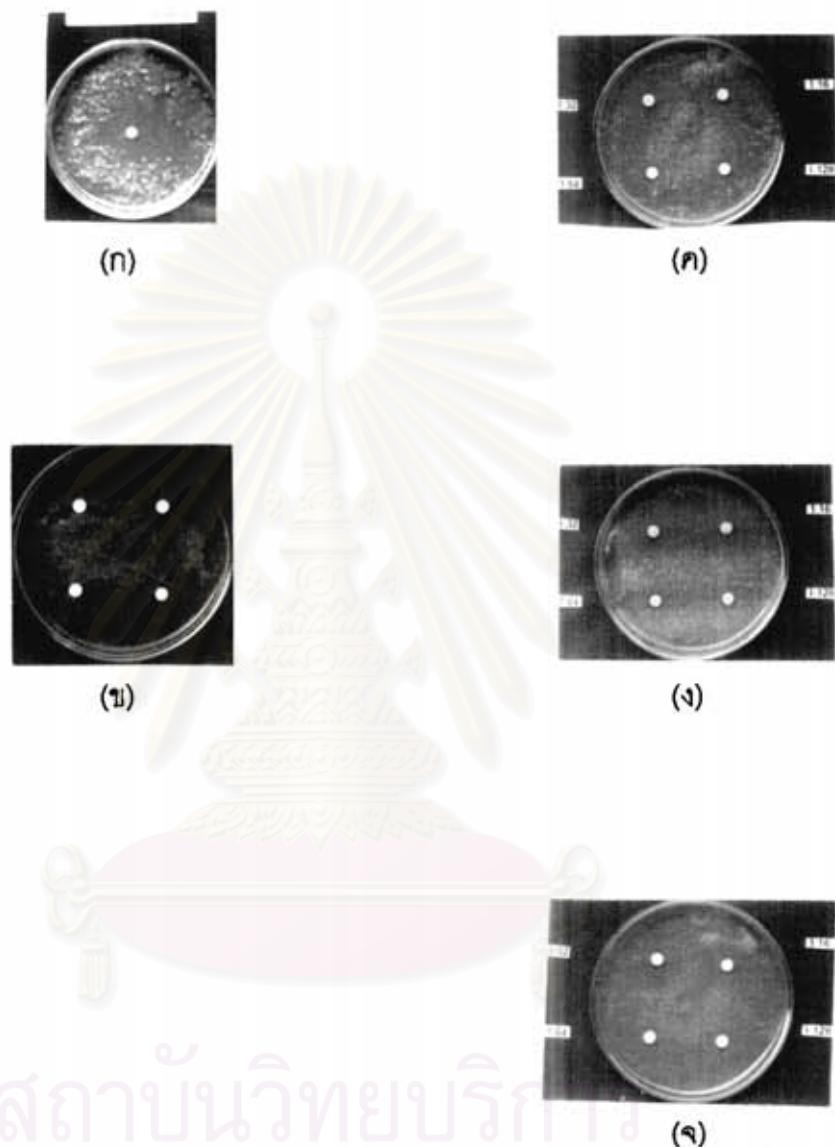
รูปที่ 15 Clear zone ของน้ำมันเทียนตากแต่นในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *E. floccosum*

(ก) Positive Control (ข) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

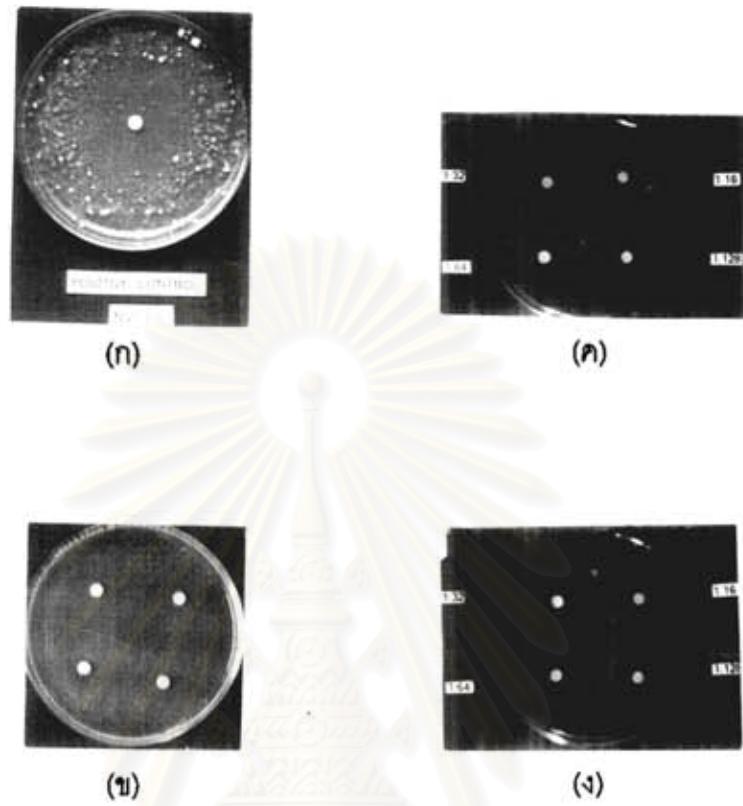
สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 16 Clear zone ของน้ำมันผักชี ในการยับยั้งการเจริญเชื้อ *T. mentagrophytes*
(ก) Positive Control (ข) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

สถาบันวิทยบริการ
และองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์
รูปที่ 17 Clear zone ของน้ำมันผักชี ในการยับยั้งการเจริญเติบโตของ *T. rubrum*

(ก) Positive Control (ก) Negative Control (ค) R1 (ง) R2 (จ) R3

สถาบันวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 18 Clear zone ของน้ำมันผักชี ในการขับยั้งการเจริญเชื้อ *E. floccosum*

(ก) Positive Control (ห) Negative Control (ก) R1 (ก) R2 (ก) R3

3.3 ทดสอบหาค่าความเข้มข้นน้อยที่สุดของน้ำมันหอมระเหย ที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญ เชื้อกลาก (ค่า MIC)

ได้ทำการทดสอบหาค่าความเข้มข้นของน้ำมันหอมระเหยที่น้อยที่สุด ที่สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อกลากได้ หรือหาค่า MIC ได้ดังตารางที่ 7,8 และ 9 โดยวิธี Agar dilution test

ตารางที่ 7 แสดงการหาค่าความเข้มข้นที่สุดของน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญ (MIC) ของเชื้อ *Trichophyton mentagrophytes*

Essential oil	MIC ($\mu\text{g/ml}$)
Basil oil	34.50
Celery oil	58.04
Coriander oil	146.40
Dill oil	237.96
Pepper oil	54.53
Fennel oil	248.01
Control	
Control 1 (อาหารเลี้ยงเชื้อ)	-
Control 2 (อาหารเลี้ยงเชื้อ + เมทโซนอล + เชื้อกลาก)	+
Control 3 (อาหารเลี้ยงเชื้อ + เชื้อกลาก)	+

หมายเหตุ : + หมายถึง เชื้อกลากมีการเจริญ

“ เชื้อกลากไม่มีการเจริญ ”

ตารางที่ 8 แสดงการหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดของน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญ (MIC) ของเชื้อ *Trichophyton rubrum*

Essential oil	MIC ($\mu\text{g/ml}$)
Basil oil	72.36
Celery oil	137.72
Coriander oil	245.76
Dill oil	801.12
Pepper oil	109.05
Fennel oil	492.06
Control	
Control 1 (อาหารเดี่ยงเชื้อ)	-
Control 2 (อาหารเดี่ยงเชื้อ + เมทอกานอล + เชือกлагก)	+
Control 3 (อาหารเดี่ยงเชื้อ + เชือกлагก)	+

หมายเหตุ : + หมายถึง เชือกлагกมีการเจริญ
                   -       "   เชือกлагกไม่มีการเจริญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงการหาค่าความเข้มข้นต่ำสุดของน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญ (MIC) ของเชื้อ *Epidemophyton floccosum*

Essential oil	MIC ($\mu\text{g/ml}$)
Basil oil	96.66
Celery oil	176.25
Coriander oil	273.33
Dill oil	955.01
Pepper oil	69.80
Fennel oil	825.60
Control	
Control 1 (อาหารเลี้ยงเชื้อ)	-
Control 2 (อาหารเลี้ยงเชื้อ + เมทอกานอล + เชือกกลาง)	+
Control 3 (อาหารเลี้ยงเชื้อ + เชือกกลาง)	+

หมายเหตุ : + หมายถึง เชือกกลางมีการเจริญ
               -     "   เชือกกลางไม่มีการเจริญ

จากการหาค่า MIC ของน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเชือกกลางทั้ง 3 สายพันธุ์ พบว่า น้ำมันพริกไทย และน้ำมันโนราชา มีค่า MIC น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ น้ำมันคืนชีวิต น้ำมันเทียนข้าวเปลือก น้ำมันเทียนตาตึกแตน และน้ำมันผักชี

สถาบันวทยบรการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหย

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี โดยวิธีแกสโตรามาโทกราฟี/แมสสเปกโทรเมตري ของน้ำมันหอมระเหยที่มีทุชชี้ด้านการเจริญเชื้อกลากทั้ง 3 สายพันธุ์ คือ น้ำมันคืนฉ่าย น้ำมันพริกไทย และน้ำมันโนระพา ได้ผลดังตารางที่ 10, 11 และ 12 ตามลำดับ และแสดงโตรามาโทกราฟ ตั้งกฎที่ 24, 25 และ 26 (ในภาคผนวก ก) ตามลำดับ, แสดงสเปกตัมของ Limonene ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในน้ำมันพริกไทย ตั้งกฎที่ 27 (ในภาคผนวก ก) และแสดงสเปกตัมของ Anethole ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในน้ำมันโนระพา ตั้งกฎที่ 28 (ในภาคผนวก ก)

ตารางที่ 10 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหยจากใบคืนฉ่าย (Celery Oil) จากการวิเคราะห์โดยเทคนิค GC/MS

Retention time	Compound	Amount (%)
5.168	Limonene	94.54
7.219	1,9-Decadiyne	0.71
13.562	5,9-Tetradecadiyne	0.46
14.969	Cyclopropane,1-(2-methylene-3-	1.75
16.680	3-Methylene-1,6-heptadiene	0.50
19.101	2-(2-Propanyl)-furan	0.60
22.000	3-Dodecyne	0.08
24.236	Farnesene	0.05

ตารางที่ 11 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระ夷จากพริกไทย (Pepper Oil) จากการวิเคราะห์โดยเทคนิค GC/MS

Retention time	Compound	Amount (%)
5.113	Limonene	73.95
6.560	1,6-Octadien-3-ol,3,7,dimethyl-	3.10
8.189	Linalool	7.41
8.410	3-Methylene-1,6-heptadiene	0.97
11.915	1,9-Dedadiyne	0.61
12.767	Cyclopropane,1-(2-methylene-3-But	1.06
13.705	Isocaryophyllene	8.45
15.758	3,4-Nonadien-6-yne,5-ethyl-3-methyl-	0.51
18.038	Cyclohexane,1,5-diethenyl-3-methyl-2-	1.17

ตารางที่ 12 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระ夷จากใบโหระพา (Oil of Basil) จากการวิเคราะห์โดยเทคนิค GC/MS

Retention time	Compound	Amount (%)
4.958	Eucalyptol	2.39
6.998	4-Methyl-1,4-heptadiene	0.32
8.823	Anethole	94.92
14.066	2-8-Decadiyne	0.45
16.128	2-Propenal,3-(2-methoxyphenyl)-	0.68
17.909	Cyclopropane,1-(2-methylene-3-But	0.34
31.327	4-Nonene,3-methyl-	0.14

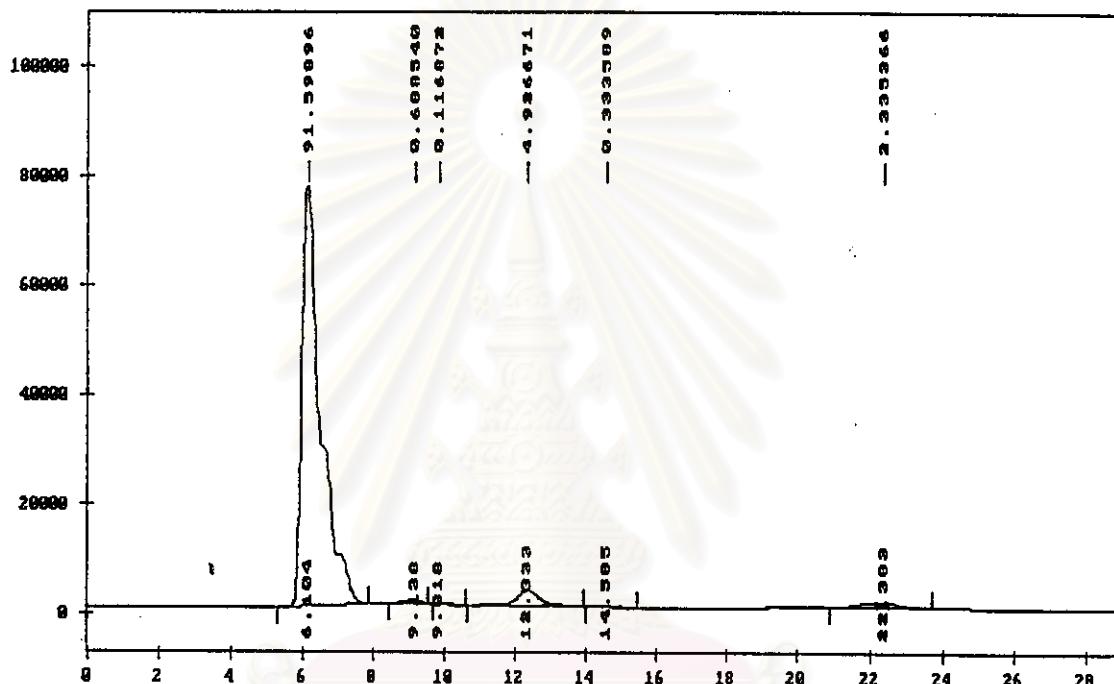
3.5 การแยกองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหย

การแยกองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหย โดยนำน้ำมันหอมระเหยที่มีฤทธิ์ด้านการเจริญของเชื้อภายนอกมากที่สุด 2 ชนิด คือ น้ำมันพิริกาไทย และน้ำมันโนระพา มาแยกด้วยเทคนิค HPLC ได้ peak ต่างๆ ดังรูปที่ 19 และรูปที่ 20 เก็บ Fractions ต่างๆ ของแต่ละพิก ไปทดสอบกับเชื้อภายนอก โดยวิธี Disk diffusion test พบว่า หัวพิกของน้ำมันพิริกาไทย 6 พิก และน้ำมันโนระพา 5 พิก ไม่พบ clear zone ของ disk ที่หยดสารแต่ละพิก

จึงได้เพิ่มความเข้มข้นของน้ำมันหอมระเหยทั้ง 2 ชนิด ก่อนฉีดเข้าเครื่อง HPLC เก็บ Fractions ต่างๆ ของแต่ละพิก ไปทดสอบกับเชื้อภายนอกอีกครั้ง โดยวิธี Disk diffusion test พบว่า หัวพิกของน้ำมันพิริกาไทย 6 พิก และ น้ำมันโนระพา 5 พิก ไม่พบ clear zone ของ disk ที่หยดสารแต่ละพิก

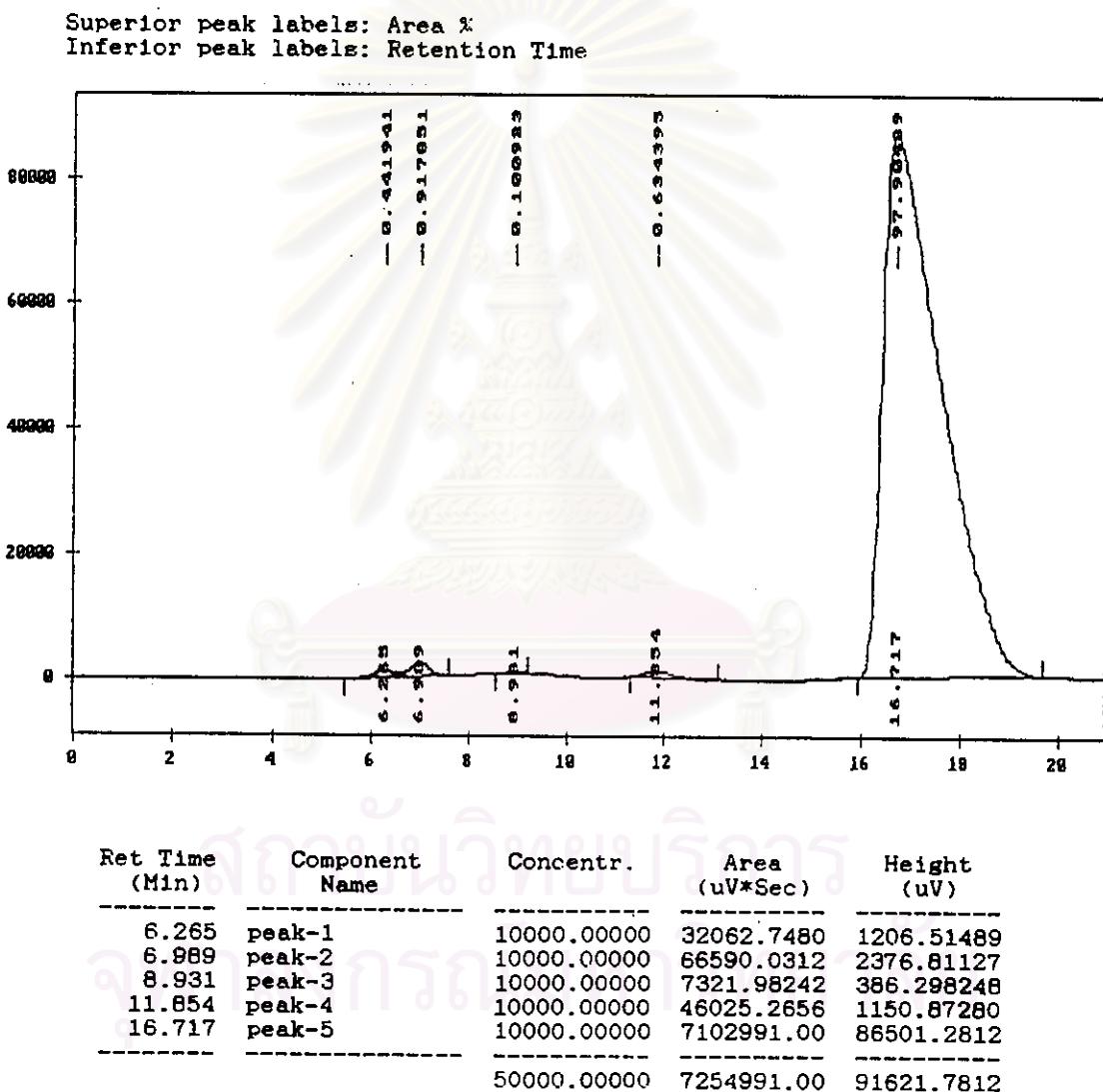
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Superior peak labels: Area %
 Inferior peak labels: Retention Time

Ret Time (Min)	Component Name	Concentr. (uV*Sec)	Area (uV*Sec)	Height (uV)
6.104	peak-1	10000.00000	2844312.00	76799.0781
9.138	peak-2	10000.00000	21380.4023	737.969238
9.816	peak-3	10000.00000	3629.07666	200.789368
12.333	peak-4	10000.00000	152981.953	2895.83325
14.585	peak-5	10000.00000	10358.5341	272.428483
22.383	peak-6	10000.00000	72517.3125	963.831299
		60000.00000	3105179.25	81869.9296

รูปที่ 19 แสดงโครงสร้างเคมีของน้ำมันพิริกไทย ที่แยกองค์ประกอบทางเคมีด้วยเทคนิค HPLC

รูปที่ 20 แสดง chromatogram ของน้ำมันมะพร้าวที่แยกองค์ประกอบทางเคมีด้วยเทคนิค HPLC

จากการสืบค้นใน Library search และจากรายงานของ Liangfeng, Z. และคณะ ในปี ค.ศ. 1993⁽⁵³⁾ ได้รายงานองค์ประกอบของน้ำมันพิการไทย โดยศึกษาจากเทคนิค GC-MS และ GC-IR พบว่าประกอบด้วย Limonene 17.44 % และ Linalool 0.34 %, จากรายงานของ Nykaenen, I. ในปี ค.ศ. 1989⁽⁵⁴⁾ ได้ศึกษาถึง น้ำมันโนระพาในประเทศไทยและแคนาดา โดยใช้เทคนิค GC/MS พบว่า น้ำมันโนระพาจะประกอบไปด้วย Linalool และ Estragole เป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่, จากรายงานของ Roque,R. (1991)⁽⁵⁵⁾ ได้ศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระเหยจาก *Ocimum basilicum* โดยใช้เทคนิค Gas/Liquid Chromatography พบว่า น้ำมันโนระพาประกอบด้วย Linalool ในปริมาณสูง และพบ Methyl chavicol, Methyl cinnamate, Eugenol ในปริมาณเล็กน้อย และจากการศึกษาของ Modawi, B.M. และคณะ (1984)⁽⁵⁶⁾ พบว่า น้ำมันหอมระเหยจาก *Ocimum basilicum* var. *thyrsiflorum* ในประเทศไทย มีองค์ประกอบหลักคือ Linalool และ Methyl chavicol และพบ Cineole, Eugenol ในปริมาณเล็กน้อย จึงได้ทำการสั่งซื้อสาร Anethole, Eucalyptol, Limonene และ Linalool ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของน้ำมันพิการไทยและน้ำมันโนระพา และได้นำไปทดสอบฤทธิ์ต้านการเจริญของเชื้อกลาก โดยวิธี Disk diffusion test ได้ผลดังตารางที่ 13

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบฤทธิ์ด้านการเจริญเชื้อกลาก ของสารที่เป็นองค์ประกอบหลัก ของน้ำมันหอมระเหย 4 ชนิด คือ Anethole, Eucalyptol, Limonene และ Linalool

		ค่าเฉลี่ยของเขตขั้บยั้ง (มม)		
สาร	เชื้อกลาก	<i>T. mentagrophytes</i>	<i>T. rubrum</i>	<i>E. floccosum</i>
Anethole		22.7±2.5	20.0±2.6	14.3±2.1
Eucalyptol		-	-	-
Limonene		32.8±7.2	21.0±1.6	41.2±5.8
Linalool		8.5±1.1	8.2±0.8	13.2±1.2
Control				
Control 1 + เชื้อราก		-	-	-
Control 2 + เชื้อราก + disk ทึบด้วย sterilized water		-	-	-

หมายเหตุ : - หมายถึง เชื้อกลากมีการเจริญ
ทำการทดสอบ 3 ชั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย